

Eragrostis albensis

- 1) nazwa polska:
- 2) nazwa łacińska:
- 3) nazwa angielska:

Miłka połabska
Eragrostis albensis H. Scholz
Elbe love grass

foto.: Marcin Nobis

Informacje o gatunku

Pochodzenie miłki połabskiej nie jest jednoznaczne. Część autorów (w tym niemieckich) uważa, że jest to neoendemit środkowoeuropejski czyli stosunkowo młody takson, który powstał (wyewoluował) na ograniczonym obszarze, w tym przypadku Europy Środkowej, poza którym jeszcze nie zdołał lub nie zdążył się rozprzestrzenić. Inni (w tym autorzy z Czech i Polski) uważają, że bardziej prawdopodobne jest, że gatunek został zawleczony na teren Europy Środkowej z centralnej Azji. Rozmieszczenie, status taksonomiczny i pochodzenie taksonu nadal wymagają badań. W Polsce miłka połabska uznawana jest za gatunek obcych, który na terenie kraju zaczął rozprzestrzeniać się w drugiej połowie XX wieku. Współcześnie gatunek ten zaczyna odgrywać istotną rolę, zarówno w ekosystemach naturalnych i półnaturalnych, do których należą doliny rzeczne, jak też na siedliskach antropogenicznych w obrębie terenów zurbanizowanych. Miłka rozprzestrzenia się samodzielnie w wyniku przenoszenia jej ziarniaków przez wodę, wiatr i zwierzęta, a także w wyniku działalności człowieka, w tym np. związanej z wykorzystaniem piasku rzeczno-ekologicznego. Szybkie rozprzestrzenienie gatunku związane jest z niewielkimi rozmiarami jego ziarniaków oraz z dużą tolerancją na zmienne warunki wilgotnościowe zajmowanych siedlisk. Jego oddziaływanie w środowisku przyrodniczym w największym stopniu dotyczy gatunków i zbiorowisk zajmujących okresowo odsłaniane brzozy koryt rzecznych. Zbiorowiska te należą do przewodnych dla chronionych typów siedlisk przyrodniczych (w tym 3130 i 3270). Z tymi siedliskami związanych jest kilka rodzimych gatunków roślin naczyniowych, zaliczanych do rzadkich lub ginących w skali kraju. Biorąc pod uwagę szybkie tempo rozprzestrzeniania się gatunku, jak też liczebność jego populacji, można zakładać, że efekty jego rozprzestrzenienia się mogą być poważne dla ekosystemów dolin rzecznych, a przynajmniej dla niektórych ich odcinków. W niniejszej analizie gatunek został zaliczony do mało inwazyjnych gatunków obcych (ocena 0,4), o dużej dynamice w rozprzestrzenianiu się i zajmowaniu nowych stanowisk. Realne skutki obecności miłki połabskiej wymagają podjęcia wieloletnich, regularnych badań, w tym zbioru danych z powierzchni stałych, zarówno z odcinków, gdzie gatunek jest już obecny, jak też takich, gdzie jeszcze go nie odnotowano.

Mapy występowania gatunku:

- [mapa występowania gatunku w środowisku przyrodniczym w Polsce w Geoserwisie GDOŚ](#)
- [mapa zasięgu gatunku w Polsce \(JPG\)](#)
- [mapa występowania gatunku w krajach Europy \(JPG\)](#)

Dodatkowe informacje:

[Karta Informacyjna Gatunku \(PDF\)](#)

[Analiza Stopnia Inwazyjności Gatunku \(PDF\)](#)

[Wróć do listy inwazyjnych gatunków obcych roślin](#)